

- det vil lette overskueligheden, at der ydes samme tillæg/fradrag til aktiverede over og under 25 år,
- aktiverede kontanthjælpsmodtagere over 25 år kan i dag være temmeligt godt stillet, bl.a. i forhold til dagpengemodtagere,
- med et tillæg på 10 kr. pr. time ligger indtægten ved aktivering på 37 timer om ugen altid under de maksimale dagpenge og indtægten ved almindelig jobtræning. Der skabes således grundlag for at forenkle systemet ved at sløjfe den særlige time-loftsregel.

Til § 37

Bestemmelsen vedrører ydelsen til personer, der deltager i aktiveringstilbud i form af særligt tilrettede aktiverende forløb. Der er bortset fra redaktionelle ændringer tale om en videreførsel af bestemmelsen i aktiveringslovens § 18, stk. 2.

Til § 38

Efter forslaget videreføres og udbygges ordningen i aktiveringslovens § 20 om kommunens adgang til at udbetale en godtgørelse som supplement til ydelsen i et aktiveringstilbud, dog ikke i forbindelse med jobtræning med løntilskud.

Formålet med godtgørelsen er som hidtil at give hel eller delvis dækning for udgifter, som den aktiverede har ved at deltage i aktiveringstilbudet. I tilbud om individuel jobtræning foreslås, at kommunen kun kan udbetale en godtgørelse, når den aktiveredes udgifter til transport og arbejdstøj mv. kun i meget begrænset omfang er dækket af beskæftigelsestillægget. Det er en mindre stramning af den gældende ordning i aktiveringsloven, hvor betingelsen er, at udgifterne ikke »i rimeligt omfang« er dækket af beskæftigelsestillægget. Betingelserne er ændret som led i de foreslåede ændringer af reglerne om indtægtsfradrag og beskæftigelsestillæg, jf. bemærkningerne til §§ 30-33. Det forventes, at en afskaffelse af loftet over ydelser under aktivering vil medføre, at flere vil kunne klare deres transportudgifter mv. indenfor beskæftigelsestillægget, og det betyder, at der vil være færre, som vil få behov for godtgørelse.

Godtgørelsen kan i dag ydes med op til 1.000 kr. om måneden. Der har imidlertid vist sig behov for at kunne fravige denne beløbsmæssige begrænsning i situationer, hvor den aktiverede har ekstraordinære høje transportudgifter på grund af særligt store afstande mellem bopælen og aktiveringsstedet. Det foreslås derfor i *stk. 2*, at kommunen i ganske særlige tilfælde kan udbetale en højere godtgørelse, dog højst 1.500 kr. om måneden.

Godtgørelsen har ikke indflydelse på beregningen af hjælpen til den aktiverede eller en eventuel ægtefælle. Dette fremgår af forslagens § 33, stk. 1, nr. 2, og er en følge af, at godtgørelsen er beregnet til helt eller delvist at dække de udgifter, som modtageren har.

Det foreslås i *stk. 3*, at kommunen skal fastsætte nærmere retningslinier for udbetaling af godtgørelsen samt informere kommunens borgere herom. Baggrunden herfor er, at der samtidig foreslås en ændring af klagereglerne, således at den aktiverede får mulighed for ved klage til det sociale nævn at få efterprøvet, om kommunens afgørelse er i overensstemmelse med de retningslinier, der er fastsat for udbetaling af godtgørelsen. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til forslagens § 96.

Til § 39

Bestemmelsen svarer med visse ændringer til bistandslovens § 40, stk. 5. Reglen giver mulighed for at nedsætte hjælpen til personer – som uden rimelig grund – ikke fuldt ud deltager i tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

Dette gælder såvel den situation, hvor en person udebliver, som hvor den pågældende forsømmer aktiveringen i et sådant omfang, at det må sidestilles med, at man udebliver, fx at en person møder så beruset op til aktivering, at den pågældende ikke kan deltage i aktiveringen.

Kommunen kan nedsætte hjælpen efter § 25, hvis en person eller dennes ægtefælle uden rimelig grund udebliver fra et tilbud om aktivering eller anden beskæftigelsesfremmende foranstaltning. Om en person udebliver uden rimelig grund, afhænger af en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, hvor kommunen bl.a. må se på den pågældendes forudsætninger, herunder om den pågældende har mere omfattende sociale problemer, jf. bemærkningerne til forslagens § 41.

Med hensyn til elementer, der kan indgå i vurderingen, henvises til bemærkningerne til forslagens § 13.

Hjælpen efter § 25 kan nedsættes for både den, der er omfattet af § 11, og den pågældendes ægtefælle. Det er en konsekvens af, at begge ægtefæller efter § 13 skal udnytte deres arbejdsmuligheder. Dette gælder også for det ægtepar, hvor den ægtefælle, der hidtil har været hjemmearbejdende, har valgt ikke at udnytte sine arbejdsevner efter forslagens § 13, stk. 5. Det er begrundet med, at den ægtefælle, der er berettiget til hjælp, skal udnytte sine arbejdsmuligheder for at få hjælp både til sig selv og sin hjemmearbejdende ægtefælle.